

XE, QUE BO!!!





# ÍNDEX

Noticia.....	3
Entrevista.....	4-6
Article d'opinió 1.....	7
Ressenya 1.....	8
Article d'opinió 2.....	9
Ressenya 2.....	10

# LA TORNADA DE WILLY WONKA

Et sona la millor fàbrica de xocolata del món? A més també fabrica altres dolços: caramels, xicles... La seua primera aparició en les nostres vides va ser gràcies a el llibre anomenat "Charlie i la fàbrica de xocolata" escrit per Roald Dahl i publicat a l'any 1964. La primera versió d'aquesta pel·lícula va ser protagonitzada per Gene Wilder a l'any 1971 amb el nom de Willy Wonka i la fàbrica de xocolata. Aquesta pel·lícula es va rodar a Munich, Alemanya, però per a trobar prou persones per a interpretar als "Oompa Loompas", la producció va tindre que seleccionar actors de fora d'Alemanya. En canvi aquesta pel·lícula està ubicada en Amèrica del nord.

A l'any 2005 va regressar al cine amb el nom de Charlie i la fàbrica de xocolata protagonitzada per Johnny Depp. Aquesta pel·lícula ha sigut la més coneguda del món de Willy Wonka. Aquesta pel·lícula està ambientada a Anglaterra.



Díhuit anys després, el 14 de desembre de 2023 regressarà Charlie en la fàbrica de xocolata amb una nova versió anomenada Wonka, que serà protagonitzada per Timothée Chalamet. I dirigida per Paul King. Totes aquestes pel·lícules han tingut com a referència i han estat adaptades a la novel·la de la qual hem parlat al principi.

Les persones més seguidores d'aquestes pel·lícules tindran l'oportunitat de poder saber més sobre la seua joventut ja que tornarà en forma de preqüela.

# ENTREVISTA A JOSE ANTONIO ANTÓN SUAY

## Professor de saxo al conservatori d'Alacant

Hui entrevistem a Jose Antonio Antón, músic saxofonista, que ens conta un poc sobre la vida en la música i les seues experiències.

### **1.- Provens d'una família de músics?**

Puc dir que la meua família és una família de músics. Primer amb la figura del meu avi matern, el iaio Enrique que era trombonista a la Unión Musical d'Agost i a la Unión Musical de Petrer. Després molts dels meus cosins, germana o ara els meus fills son músics també.

### **2 .- Des de quan vas decidir ser músic?**

Doncs, ho vaig decidir des que era xicotet, des que un dia gràcies a que tenia amistats en escola que estaven en la música, jo vaig dir que jo també volia apuntar-me i com tenia al iaio Enrique en la família com a referent, en ma casa estaven d'acord en apuntar-me a la banda.

### **3.- Per què vas decidir tocar el saxo i no un altre instrument?**

Vaig decidir tocar el saxo perquè em va entrar per la vista, de xicotet vaig veure tocar saxos i em va agradar la forma i la sonoritat de l'instrument , la meua primera experiència amb els saxos va ser en les bandes de música, veient concerts ací a Agost i em va agradar i vaig decidir seguir pel camí de la interpretació del saxo.

### **4.- Què has estudiat? (màsters, cursos, superior...)**

Jo vaig començar a tocar en la unió musical d'Agost i poc temps després vaig aconseguir accedir al que en aquell moment era el conservatori superior de música d'Oscar Esplá d'Alacant, allí vaig cursar el meus estudis musicals fins acabar la titulació de grau superior i després vaig continuar els meus estudis en un postgrau en el conservatori nacional de la regió de Bordeus, a França i vaig estar cursant allí estudis de la especialització i perfeccionament, tant de saxo com de música de cambra contemporània, després paral·lelament a la meua formació instrumental, també vaig fer un màster d'investigació musical en la Universitat de Múrcia i ara recentment he estat fent una investigació de doctorat en la Universitat d'Alacant.

### **5.- Quant de temps d'estudi has de dedicar contínuament a l'estudi del saxòfon?**

Normalment no estudie menys de 2h al dia, encara que quan puc dedicar-li més temps ho faig sense pensar-ho. L'estudi d'un instrument és infinit i has de dedicar tot el temps del que disposes. A la meua època d'estudiant he arribat a fer entre 10 i 12 hores diàries, però ara amb la dedicació familiar i al meu treball no dispose de tant de temps.

**6.- Penses que algun mestre teu t'ha ajudat a decidir que volies dedicar-te a ensenyar a tocar el saxo?**

Dons quan un estudia sempre té referents, i això es inevitable i en el meu cas, el mestre de referència que d'alguna manera va influir a que jo vulga dedicar-me a la docència i sobre tot a poder desenvolupar-me en el saxòfon va ser Israel Mira, un saxofonista d'Agost que vaig tindre la sort de poder estudiar amb ell al llarg de tota la meua carrera, també es veritat que actualment, els meus referents ja van ser altres instrumentistes concretament la meua professora allí a França, Marie-Bernardette Charrier, qui és la que d'alguna forma em va inspirar i em va dirigir cap a la interpretació del repertori actual i va influir més que ningú en la meua forma d'interpretar i de concebre el saxo.

**7.- Què es el que més t'apassiona de la teua labor com a mestre? I de ser músic?**

Tant en la meua faceta docent com en la interpretativa, bàsicament es podria resumir en compartir. Per un costat en el conservatori, tant jo amb els meus alumnes com el que m'arriba del meus alumnes a mi, que tot això em fa també aprendre ja que de vegades arriba la gent amb problemes que et fa reconsiderar la teua concepció de la interpretació o els teus recursos a l'hora d'explicar i treballar certs aspectes de la interpretació i això, en definitiva et fa millorar perquè un també aprén del que té davant i després a l'hora d'interpretar el que més m'agrada es comunicar la música i el que a mi m'agrada fer i que el públic disfrute amb la musica que som capaços de fer en els diferents projectes que portem davant.

**8.- Què li diries a un aprenent de música que no sap què fer dels seus estudis?**

A un aprenent de música li diria el mateix que li he dit fins ara, que intente buscar una professió que pugui disfrutar els pròxims 40 anys. Si la música és capaç de proposar-li això, crec que és una bona raó per a dedicar-se a això i si considerem tot el que implica. També hi ha unes labors molt importants de treball personal, de dedicació... La música no es pot abandonar així que si es veu capaç d'això, eixa és la seua professió, si no es veu capaç o no està disposat a fer eixe sacrifici pues li diria que no es dedique a la música.

**9.- Quins són els teus referents musicals?**

Els meus estils o compositors actuals que m'inspiren i em fan interessar-me cap a nous repertoris. Quan a la música simfònica m'encanta la música antiga i renaixentista, al igual que la música del barroc i sobretot a J. S. Bach. Com a música més actual també disfrute de la música impressionista amb Debussy com a referent. Si pense en música actual hi ha un bon nombre de compositors espanyols com Jesús Torres, Gabriel Erkoreka o Laura Vega, i també la música electrònica amb noms com Pierre Jodlowsky o Raphael Cèndo.

**10.- Quin és el teu estil de música a l'hora de tocar? Per què?**

M'encanta la música de nova creació o música contemporània, tant com a solista com a la música de cambra. El treball directe amb els compositors vius m'aporta una visió clara i coneixement exacte de l'ideal creatiu de

qui compon.

**11.- Quants projectes portes a terme actualment?**

A banda de la meua faena com a professor del conservatori d'Alacant, intente portar endavant diversos projectes artístics: el més antic és la direcció artística del Vessant de saxos d'Alacant, que fonamentalment fem música clàssica que té una vertent més lleugera i apta per a tots els públics i sobre tot el porte endavant, es un projecte amb un quartet de saxos que s'anomena "Lumina Ensemble" amb el que ens dediquem a la difusió de la música de nova creació, lo que la gent sol entendre com a música contemporània.

**12.- Quin saxo utilitzes habitualment? Des de xiquet volies tocar diferents saxos o sols l'alt?**

Utilitze tots els saxos: el soprano, alt, tenor, baríton i baix en funció de les necessitats del repertori que interprete en cada concert.

**13.- Has sigut solista en alguna banda important o has format part d'algun projecte conegut?**

He tingut la sort d'actuar en diverses ocasions com a solista i desenvolupar projectes que m'han omplit enormement tant en el plànol personal com professional. A recordar per exemple l'última actuació dintre del festival ENSEMS com a solista amb la Banda Simfònica Municipal d'Alacant, fent l'estrena nacional de Obsessionelle, una peça per a saxòfon tenor solista i banda simfònica del compositor malagueny Eneko Vadillo.

**14.- Conta'ns alguna anècdota que t'haja fet seguir amb el saxòfon.**

Anècdotes n'hi ha moltes, sobretot de l'època on tocava amb la banda pel carrer o a Burdeus. De tota manera i sense ressaltar cap d'elles, totes m'han espentat a conèixer gent i sobretot a poder viatjar i descobrir cultures molt diferents al nostre entorn. Tot això m'ha servit de motivació per dedicar-me a esta increïble professió.



# LES XARXES SOCIALS



Per a veure l'impacte social i mental que estan causant les xarxes socials a la societat actual no s'ha de ser molt intel·ligent. Aquestes ferramentes ens ajuden en molts casos a millorar el funcionament o el nombre de clients que pugui tindre una tenda qualsevol o per a mantenir el contacte amb coneguts o amics del passat... Però el problema arriba quan gent que s'avorreix molt comença, a través dels comentaris, a insultar, ofendre, discriminar... I esta és la part roïna de les xarxes, la que sense saber com ni per què a algú que pot ser algun conegut o si eres més famós pot ser que estiga a l'altra punta del món. Però li has caigut malament i ja està, esta gent son els "haters". Paraula

anglesa que si traduïm vol dir "persona que odia". Degut a que aquestes persones fan el que fan, molts joves i no tan joves, necessiten ajuda psicològica o fins i tot arriben a llevar-se la vida. A més també podem trobar casos en què a través de xarxes per a quedar amb gent, algunes persones poden ser enganyades perquè si posen una foto d'una altra persona o menteixen sobre la seua personalitat o les seues dades personals (edat...) i si finalment acaben quedant, la cosa pot acabar molt malament.

Així que jo diria que tot el món hauria de tindre molt de compte amb el que fa a les xarxes i gaudir de les coses bones que té com parlar amb els amics, per exemple.



# RESSENYA DE: «LA VIDA ÉS BELLA»

La vida és bella és una pel·lícula italiana dramàtica de 1997, escrita, dirigida i protagonitzada per Roberto Benigni. Els actors Nicoletta Brasco, Giorgio Cantarini i Giustino Durano, que van completar l'elenc principal, junt amb la participació especial de Marisa Paredes.

Aquesta pel·lícula tracta d'un alegre i carismàtic jove italià d'origen jueu, anomenat Guido, que arriba a la casa de son tio Eliseo per a treballar de cambrer al seu hotel. Allí coneix a una jove professora anomenada Dora. La primera mitat de la pel·lícula mostra el canvi polític que està produint-se en el país. Guido imita als soldats en forma de paròdia. Un dia arriba a l'hotel on treballa, el doctor Lessing. Quan al hotel es celebra la festa de compromís de Dora i Rodolfo, arriba Guido i li mostra els seus sentiments cap a ella així que com Dora mai havia estat completament enamorada de Rodolfo, se'n van.

Sis anys més tard, Guido i Dora tenen un fill cridat Giosuè i a pesar de la guerra i les complicacions al seu país ells segueixen sent feliços. El dia de l'aniversari de Giosuè, ell, el pare i el tio són detinguts per a portar-los cap a un camp de concentració. Encara que Dora no es jueva, exigeix pujar i reunir-se amb la família però sols arribar allí els separen als homes i a les dones. Allí, el pare del xiquet es va inventar un joc que consistia en que el primer que guanye mil punts guanyarà un tanc autèntic. D'aquesta manera va aconseguir que al seu fill no li passara res. Un dia, s'encontra amb el doctor que va conèixer a l'hotel elegint els presoners que seran enviats a les càmeres de gas. Gràcies a que el coneix, no el tria per a anar, i fa que treballi com a cambrer en un sopar que aniran a celebrar els alts càrrecs militars del camp.

Una nit, que havia molt de renou perquè els alemanys estan retirant-se, ja que la guerra havia acabat. Però volen matar a tots els presoners ans que els aliats els alliberen Guido ordena a Giosuè que s'amague perquè estan a punt de guanyar el premi mentre ell se'n va a buscar de Dora per a anar-se'n tots junts quan es sorprèn i assassinat per un dels guàrdies. Al dia següent els Alemanys se'n han anat i apareix un tanc. Son els nord-americans, alliberant el camp. Ells arregen al xiquet pel camí entre els presoners alliberats allí troba a sa mare i li comunica que han guanyat.



A mi hem pareix que aquesta pel·lícula és molt emotiva i que ens pot ajudar ara, en l'actualitat a saber més sobre eixa època i la recomane molt per a veure en família o també si tens curiositat de saber com ha ocorregut tot el que he dit abans.

Laura Antón Puchol



# LES XARXES SOCIALS



Alguna vegada has pensat com seria el món sense xarxes socials? Quines xarxes tens? Estar connectat a una xarxa social pot ser un vici per a alguna gent mentre que altres persones viuen sense tindre'n ninguna. Amb quin grup creus que et sents més identificat?

D'una banda, hi ha gent a qui les xarxes socials li resulten molt útils per la seua feina. També van molt bé per xatejar i veure's amb amics i familiars. Per exemple

quan vas de viatge pots estar unit als teus familiars per les xarxes socials. A més també si tens amics d'altres països pots parlar amb ells sense cap problema.

D'altra banda, hi ha gent que està en contra de les xarxes socials perquè li resulten una pèrdua de temps i pot acabar sent un vici i penses que això no és bo. També hi ha molta gent que no se'n fa perquè creu que si penja qualsevol fotografia o vídeo seu ho poden agafar i fer-ne un mal ús sense que ho sàpiga.

Segons el meu punt de vista, les xarxes socials són molt útils sobretot per enviar correus, parlar gratuïtament, etc. Però també pense que hi hauria d'haver més vigilància perquè la gent de vegades envia virus que et poden danyar l'ordinador, per exemple. A més a més, cada vegada inventen programes més desenvolupats que et fan estar més temps connectat a aquestes i això pot ser perillós.



Nerea Prieto Antón

# RESSENYA DE LA SERIE “FÍSICA O QUÍMICA”



Un grup de professors novells comencen a impartir classes en l'institut Zurbaran. La sèrie gira entorn a la ensenyança. L'espectador veu un món de professors joves , recent arribats a una escola secundària i les seues pors, dubtes i temors davant la seua labor com a educadors. Es descobrirà tot un univers d'amor, desamor, conflictes esperances, etc., d'un grup d'adolescents i les persones del seu entorn.

Es una sèrie entretinguda i fins i tot còmica a vegades. Tracta els temes més normals i comuns en els adolescents. És molt possible sentir-se identificat amb algun dels personatges, ja que la història es prou realista. Tots els canvis que experimenta aquesta joventut en esta etapa tan complicada de la vida on ja deus anar decidint el teu futur.

M'agrada molt aquesta sèrie per una banda perquè aprens molt sobre l'adolescència, coses que no deus fer per no perjudicar-te, etc.. I per una altra banda perquè una vegada comences a veure-la t'enganxes i és molt interesant i entretinguda.

Nerea Prieto Antón